

[Arbejdsministeren]

Kaj Poulsen brugte formuleringen en ladeport af misbrugsmuligheder og mente, at man ville benytte denne lov til at ansætte i dyngervis af sociale klienter, for så kom de jo ind i dagpenge-systemet.

Jamen disse muligheder har kommunerne jo allerede, og jeg kan ikke se, at lovforslaget her ændrer noget som helst i kommunernes muligheder for at ansætte sociale klienter. Det kan de også i dag, og jeg er helt overbevist om, at hvis en kommune siger til arbejdsformidlingen, at den gerne vil have anvist nogle af kommunens egne sociale klienter, gad jeg nok se den arbejdsformidling, der siger til kommunen, at det kan den sandelig ikke få.

Jeg har ikke hørt om sådan noget før. Nuvel, der kan muligvis være noget om det, hr. Kaj Poulsen siger, men jeg kan altså ikke se, at det har noget med lovforslaget at gøre.

Så var der endnu en socialdemokratisk medaktør, nemlig hr. Hans Jørgen Jensen, som stillede et spørgsmål til mig: Er dette nu det sidste? Det vil jeg bestemt ikke give noget som helst løfte om. Vi er slet ikke færdige med at diskutere AF's rolle i den samlede arbejdsmarkedspolitik i Danmark. Som hr. Hans Jørgen Jensen sikkert ved, er der i øjeblikket et udvalgsarbejde i gang om det, vi kalder den enstrengede arbejdsmarkedsservice. Vi kender endnu ikke det resultat, der kommer ud af dette udvalgsarbejde, men det ville undre mig meget, om man ikke også dér lægger op til nogle præciseringer eller nogle ændringer med hensyn til AF's kommende opgaver i denne enstrengede arbejdsmarkedsservice.

Vi ved ikke noget præcist endnu, men jeg kan i hvert fald ikke garantere, at dette er det sidste lovforslag, som vedrører AF og har med AF's arbejdsopgaver at gøre. Derimod kan jeg godt give hr. Hans Jørgen Jensen det tilsagn, at jeg ikke har til hensigt at fremsætte forslag, der vil ødelægge det statslige AF-system. Sådanne forslag har jeg aldrig fremsat, og det agter jeg heller ikke at gøre i fremtiden.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige tak til et bredt flertal i Folketinget for tilslutningen til lovforslaget. Der er selvfølgelig mulighed for at diskutere enkeltheder under udvalgsbehandlingen, men jeg er meget tilfreds med, at denne lille brik i den samlede ungdomspakke ser ud til at falde på plads, og når vi tager samtlige lovforslag under ét, er der jo alt i alt i realiteten tale om et kæmpeskridt fremad for de unge.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiets første hovederfaring, da arbejdsministeren var ung i sit embede, var et godt, fortrøstningsfuldt og tillidsfuldt samarbejde omkring de vanskeligheder, der var opstået ved den statslige arbejdsformidling. Det var lovforslag nr. L 48, som blev gennemført lige før jul 1989, og dermed var vi faktisk på vej til at få afdækket, at arbejdsanvisning er noget, som i meget vidt omfang kan liberaliseres, kan køres af private vikarbureauer osv.

Denne gode indsats skål nu slås i stykker i og med, at vi skal have 275 nye skatteyderbetalte arbejdsanvisninger, som skal konkurrere indbyrdes, og at vi får opbygget 275 bureaukratier i forhold til det, som vi skulle have undgået, da vi gennemførte lovforslag nr. L 48. Det er det, som arbejdsministeren foreslår nu. Han gør det som et led i det, han kalder sin gode ungdomspakke, men som jo er hr. Svend Aukens alderdomsprodukt fra 1982, der har vist sin totale umulighed.

Og det er da naturligt, at første gang arbejdsmarkedsordførerne har adgang til at diskutere dette forslag, som strækker sine fangarme ind til undervisningsministeren, der jo heller ikke er særlig begejstret for det, og til socialministeren, der forhåbentlig heller ikke er begejstret for det, fører man et noget kraftigt sprog. Så er det meget godt at citere noget af det, som J. C. Christensen sagde i sin klogskab. Men hvis nu arbejdsministeren var fortsat dér, hvor han slog an, var han kommet til linjerne: »Kæmp for alt, hvad du har kært, dø, om så det gælder, da er livet ej så svært, døden ikke heller.« Og det gælder også for en arbejdsminister.

Hvis arbejdsministeren virkelig vil gøre en indsats som arbejdsminister, skal han ikke kæmpe for socialismen, men for det, der er ham kært, nemlig antibureaukratismen, for privatiseringer og andre ting. Men det er det, han ikke gør, og derfor bliver livet nok så svært for arbejdsministeren, og døden bliver det også. Og døden kommer, hvis arbejdsministeren totalt forlader sit antibureaukratiske, liberaliserende udgangspunkt, som vi kendte det i lovforslag nr. L 48, og nu kapitulerer totalt bare for at få fred en stakket stund med socialisterne og prisgiver vore unge.

For det er det, arbejdsministeren har gjort med det ungdomspakkeforlig, som han har indgået her i de sidste dage, og hvoraf det første